

Nagy Norbert

## éghegy

a bennem elterülő táv  
lélegzetekből érthető csak  
a meghajlás erősebb a föltekintésnél  
s te amúgy is  
a lentben is ott vagy

szaggatottan haladok Mórijjá felé  
hátranézni nem bűn  
és én percenként megteszem

csak most sejtem igazán  
a hegyen a lét köszönt rám

menekülni ha akartam  
sem lehetett volna  
a kövek csak nekem mutatták az utat  
a pergamenekre próféciaként felvéselt jóslat  
megigazulásomat bizonygatta

félek

nem értem minek e furcsa zarándoklás  
e víz nélküli szomjoltás  
perlekedés azzal aki több mint magamtól  
valaha is lehetnék

még mindig itt vagyok  
hiába minden utópia  
száraz a föld idegen a hegy  
és az eltelt éveket  
testemre száradt foltok hirdetik  
tudom hogy hazudnak a tükrök  
és hazudnak a jóslatok is  
a hívó szavak biztatását

csak utódok ismerhetik majd

az éghegyet nézem  
megingathatatlanul áll  
büszkén

arra gondolok hogy ő is a megsemmisüléshez közeledik  
mint mi és arra talán  
te észre sem veszed

.....

ha minden elmúlik  
marad-e valami bármi  
vagy csak a semmi  
de azt is nevéen nevezzük majd

**POKORNI ATTILA:** Lepel

